

Danske reformationssalmer

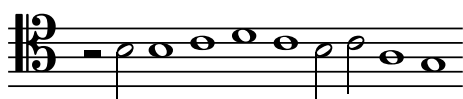
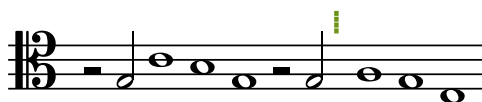
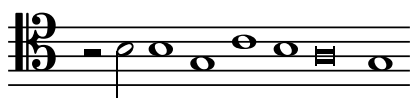
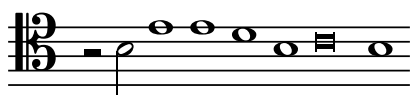
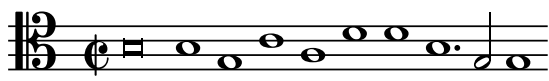
MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Vingaard: En Ny Psalmebog 1553

Hjælp Gud, hvor stor er menneskens sorrig og nød

[79r]

Een skøn vise/ i huilcken ith
Menniske bekender oc begræder
sin elendighed/ och begerer hielp
och trøst aff Gudz ord

Hjelp Gud huor stor er Menniskens sorg och nød/
huem kan det alt fortelye/

Plat ligger han alle raader død
och ey ved sin elende/
Herre mod/ oc sind/ er slæt forblind/
forderffuit i alle maade/
kan sig indted raade/
Kender inted gaat/ holder det for spaat
Der Gud er kert haffuer sig forført/
mod all hans hellige vilge
O Herre Gud hielp oss dette iammer at stille

79v

|* Jngen ro paa Jorden her han finde maa/
ingen mact kan hannem redde/
thi Synden hannem foraledider saa
O Gud hielp her aff nøde/
Til dig Herre blid/ aff megen id/
robe wi/ Du høyste gode/
begaffue oss met din naade/
naar døden kommer/ oss alle met kummer/
forraader han at ingen kan
din gunst oc naade foruerffue
O Herre lad oss icke saa forderffue.

* Ach huad vor nu din vrede her saa grum/
Dine ord de laage forborgen/
men nu de giffue sine Liud igen saa from
vil ingen nu met sørge/
Mand hører dem vel met Christeligt skel/
dog faa ville det annamme/
och sin ondscaff bekende/
Det er bedre giort ey høre dine Ord/
end høre dem saa/ der effter ey gaa
Ach vaar straff haffuer ingen maade/
O Herre Gud skenck oss aff din gunst oc naade

* See til oss formedelst din kære Søn
Som dig monne vel befalde/

Saa dyre haffuer han oss Købt til sig igen
rigelige betalit alle

80r

Och met sin død løst all vor | nød/

din naade vilde du oss skencke/
Hans blod skal oss bestencke/
din vrede lad staa sttaffe oss ey saa/
forget vor skyld/ oc ver oss huld/
vor Synd bekende wi alle/
O Herre Gud dine Børn lad oss nu kalle

* Den stund haffuer saa kortelige dine ord
sent oss igen paa Jorden
til trøst Som vore aff Dieffuelske skud formyrde/
lad oss nu fromme vorde/
det er i din mact/ er all vor act/
ingen raad kunde wi frem lede/
wi ære vdi din vrede/
See icke til vor Synd och skam/
Men kend dit Ord/ all naade haffuer giort/
Thi det er Menniske vordet/
O Herre Gud lad det for oss haffue taalit

* Frøjde dig met snildhed/ du som est hans Folck/
forsmaat skalt du ey bliffue/
Men see ath du ey plat forsige skalt/
den Skat hand dig haffuer giffuit/
Det er hans Ord der i bliff hart/
Det gør oss ey ath vige/
Huess kraffter ære saa Rige/
Huor det er forset bliffuer det formeret/
Tro fast der paa/ Lad tuiffuel gaa/
sæt | haab til den her offuen/
O Herre Gud/ til euig tid wi dig loffue/
Amen

80v

